

הגרעין תורני-הברתי יבנה

"PINE PES"

שבת פרשת 'בהר' עלון מספר 121 יט' אייר התשע"ב

העלון מופץ ביבנה, בית גמליאל, גבעת וושינגטון, קיבוץ יבנה, בן זכאי, ניר גלים, גן-יבנה ובמיילים

של מי הארץ הזאת?

טעות רווחת בידי אנשים לחשוב שהסיבה שהתורה אוסרת לעבוד בשנת השמיטה היא על מנת לתת לארץ מנוחה כדי שתוכל לתת יותר פרות בשנים הבאות, דבר זה ניתן להפריך בקלות מהפסוק "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם ושביתה הארץ שבת לד' " שכן מפסוק זה מוכח שהשביתה היא לד' ולא לארץ.

מאידך יש המסבירים שמטרת שנת השמיטה היא שהאדם יפקיר את פרותיו וכל דכפין יתי ויקח ושעל ידי כך אנו מתקנים עוולות חברתיות של שבע שנים שבהם הזנחנו את החלשים והעניים שבחברה והנה מגיעה שנת השמיטה ומתקנת עוול זה. גם סיבה זו ניתן להפריך שהרי הפרות הם הפקר לא רק לאדם אלא גם לטובת בעלי החיים כמו שהתורה כותבת "והיתה שבת הארץ לכם... לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל"

אלא שהתורה רוצה להעביר לנו מסר ברור וכל שבע שנים לתת לנו תזכורת חשובה שארץ ישראל איננה שייכת לנו, היא אמנם ניתנה לנו אבל היא איננה שייכת לנו, הבעלים של הארץ הוא הקב"ה זהו המצב הבסיסי והראשוני. בטובו של ד' הוא נתן לנו את הארץ לשש שנים על מנת שנשבע ונאכל מעמל כפנו אך כשמגיעה

שנת השמיטה הארץ חוזרת למצב הטבעי שלה היא כולה שייכת לד' וממילא כל הפרות שגדלים בשנה זו הם הפקר הם אינם שייכים לבעל השדה וגם לא לעניים אלא הם פשוט הפקר ולכן הם מותרים גם לבעלי החיים.

כך נבין יותר את הפס' ושביתה הארץ שבת לד' כל ענין השביתה הוא לד' שידע האדם הישראלי שהארץ שייכת לד' או כמו שאומר ר' יצחק ברשי"י הראשון בפרשת בראשית "הם אומרים להם (ישראל אומרים לאומות העולם) כל הארץ של הקב"ה היא הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו ברצונו נתנה להם (לאומות העולם) וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו "

תפיסה זו היא חיונית במיוחד בדור שלנו, אנו שחזרנו ארצה אחרי שנות גלות ארוכות שבהן ארץ ישראל ניטלה מאיתנו זכינו לחזות בקום המדינה ולקבלה חזרה. אמנם נלחמנו בגבורה ועדיין אנו נלחמים על זכותנו לשבת בארצנו אבל אין הדבר אומר שכיוון שכבשנו אותה אז יש לנו גם את הסמכות לתת אותה לגויים ולמסור חלקים מארץ ד', נהפוך הוא עלינו לא להיות כפויי טובה אלא להוקיר תודה לד' על שזכינו שנתן לנו את הארץ ולחזק את אחיזתנו בכל מרחבי ארץ ד'.

מערכת עלון "לשם שמאים"
lshamaim@gmail.com

הוצאה לאור:
הגרעין התורני-חברתי יבנה

לתרומות ניתן ליצור קשר
או להפקיד ימירות בחשבון הבנק:
סניף: 939 מספר חשבון: 32114/38

הרץ משך מליחי

מיום חיוס

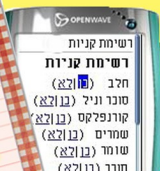
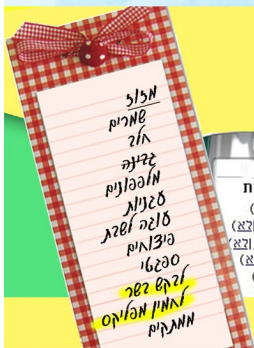
העלון מוקדש לרפואת חברנו: ישראל פרז' רפאל בן מרים

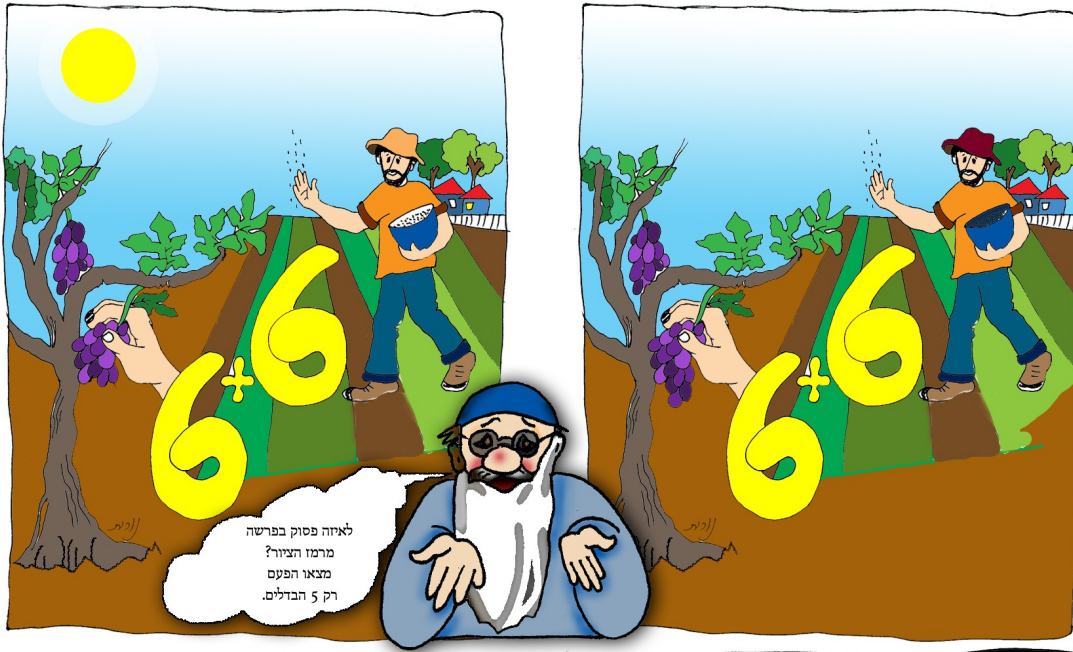
כל משפחה, ורשימת הקניות שלה...

מלול

סופר שיש בו הכל

סופר מזוז רח' הדרור 25 08-9436688 בי"ב מזוז רח' שבז' 08-9436945

"וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעית...
וציויתי את ברכתי"

ואמרו בשבת ר' זושא
שרק אם ישאלו "מה
נאכל" יהיה צורך לצוות
על הברכה, אולם אילו
הייתה בהם אמונה
תמימה ולא היו מקשים
קושיות אז כבר הייתה
הברכה רצויה מאליה..

שבת שלום ומבורך !

מאת: מרים

חכמת נשים

ל"ג בעומר והזוג מצידון

אמר לה: "מה לי לבית אביך?"
אמרה ליה: "ולא כך אמרת לי בערב: כל חפץ טוב שיש בביתי
טלי אותו
ולכי לבית אביך? אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך."
הלכו להם אצל ר' שמעון בן יוחאי, עמד והתפלל עליהם, ונפקדו
ללמדך: מה הקב"ה פוקד עקרות. אף צדיקים פוקדים עקרות.

ממדרש זה עולה שאלה והרי בכוח תפילתו של רבי שמעון לגרום
לכך שעקרה זו תפקד עוד כשבאו בבקשת הגירושין, אם כך מדוע
לא התפלל?..

במעשה זה מלמדנו רבי שמעון סוד גדול, בתחילה מברר עם הזוג
דרך ציוויו, מדוע התחתנו, עוזר לזוג לגלות שוב בעצמם את
האהבה החבויה, ודרך התהליך השתנתה עמדתם הנפשית
והפכה אמיתית, נטולת מסיכות. רק אז היו ראויים להפקד.
זהו שיעור גדול על עומקה ומהותה של תפילה,
לעיתים אנו מבקשים כ"כ להתנתק מהמיצרים, מהכבלים,
והמשברים שפוקדים אותנו, ותפילה זו נאמרת ממצב נפשי
לחוץ, המוביל לעצבות, ואולי כעס כלפי הקב"ה..

רבי שמעון מלמדנו מהי הגישה העמוקה לתפילה, לעצור,
ולחזור! לשוב אל הקב"ה, מתוך אהבה, והסתכלות בעין טובה
על המסע שהקב"ה מוביל אותנו. לעורר בנו ניגון עתיק של
אהבה, זהו תהליך הדורש עבודה ומחשבה, אך כשנתחבר לעומק
שבנו נזכה גם שהקב"ה יאיר את דרכנו..

"והרי דברים קל וחומר :

ומה אם בשר ודם על שאמר לבשר ודם שכמותו :

"אין לי חפץ בעולם טוב ממך" נפקדו,

ישראל המחכים לישועת הקב"ה בכל יום ואומרים :

"אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה"

על אחת כמה וכמה !

(שיר השירים רבה)

הילולה, ניגונים, מדורה ואש... הכל דולק בל"ג בעומר במירון. גם
הלבבות בוערים. כל אחד מבקש מהצדיק רפואה פרנסה זיווג, פרי
בטן. איש איש לפי צרכיו. יש כאלה המגדילים לעשות ואף מבקשים
לחזור בתשובה שלימה וגאולה קרובה. כולם שם... חסידי ברסלב,
משפחות מסורתיות המגיעות מדי שנה להילולה, חרדים ליטאים,
דתיים לאומיים,

עיני צדו אישה אחת פניה חרושות קמטים מטפחת דהויה על
ראשה. היא סיפרה לי שמדי שנה היא פוקדת את קבר רבי שמעון
בל"ג בעומר. וכל מה שמבקשת לאותה שנה, מתקבל...
דבריה העלו בי הרהורים, מה סוד כוחו של רבי שמעון? ומה הוא
מחדש לנו?..

מתוך סיפורים רבים על התנא
הקדוש הזה הבאתי לפניכן סיפור
אחת שבע"ה יסייע לנו בהבנה...

"מעשה באשה אחת בצידון,
ששהתה עשר שנים עם בעלה
ולא ילדה.
אתון גבי ר' שמעון בן יוחאי
(באו אצל רשב"י) בעין
למשתבא דין מדין לרוצים

להתגרש זה מזו) אמר להון: "חייכון! כשם
שנזדווגתם זה לזה במאכל ובמשתה כך אין אתם מתפרשים זה
מזה אלא מתוך מאכל ומשתה."

הלכו בדרכיו, ועשו לעצמן יום טוב ועשו סעודה גדולה ושיכרתו
יותר מדאי

כיון שנתישבה דעתו עליו, אמר לה: בתי, היכן אני נתון?"

אמרה ליה: בבית אבא"

רבי שמעון מלמדנו
מהי הגישה העמוקה
לתפילה. לעצור,
ולחזור! לשוב אל
הקב"ה, מתוך
אהבה, והסתכלות בעין
טובה על המסע
שהקב"ה מוביל אותנו

מתוכנן או מיותר?

האמירה "אין לך אדם שאין לו שעה" לא באה לתת טיעון תועלתני. יתכן מאד שהאדם הזה לעולם לא יעזור לך ולעולם לא יהווה לך שום השפעה, ובכל זאת מחויב שיש לו יעוד. שיש לפחות שעה אחת בחייו שהועילה בעולם שלשמה הוא נוצר. מה מחייב זאת? האמונה שלנו בכך שהקב"ה הוא כל יכול.

אם אנחנו אומרים על אדם מסוים או בריאה כלשהי שהם מיותרים אנחנו טוענים למעשה שלקב"ה יש באג במערכת. הוא בורא עולם שכל כולו בר תכלית והנה יש בריאות ומושגים בו שהם לא תכליתיים. אז מה? הוא טעה? לא! כנראה שהטעות היא אצלנו ושאלנו צרים מכדי להכיל את התכלית של כל הבריאה כולה. לכן אל תהא בז לאדם. לא כי זה משתלם לך, אלא כי אחרת אתה מזלזל בקב"ה עצמו!

לסיום, הייתי רוצה להתמקד בהבחנה שעושה המשנה בין האדם לשאר הבריאה. בעוד שלכל אדם יש 'שעה', לכל דבר יש 'מקום'. מה השוני בין מקום לזמן? אלא, שכאשר אני אומר שיש מקום, אני מדבר על יעוד כללי של בריאה זו. ממילא זה אומר שלא כל זברה וזברה ולא כל גבעול וגבעול הם ברי תכלית אלא שלמין הזברות או הגבעולים בכללותו יש תכלית. לכן לדבר בבריאה יש מקום בלבד. אצל האדם לעומת זאת, יש שימוש במונחי זמן. אדם מוגדר כדבר זמני, לכן אם אני רוצה לבוא ולומר שיש יעוד לכל פרט ופרט במין בני האדם, אני צריך להתייחס למונח הזמני שלו ולא למקום הכללי.

יוצא אם כן, שבשונה משאר הבריאה, למין בני האדם יש תכלית גם בפרטים. מה שמחזק לנו את המושג שכל אדם נברא בצלם (ואני אומר את זה למרות הארגון שעולה לכם אסוציאטיבית), ולכן יש לכבד כל אדם ואדם רק בשל כך.

שנוכה לכבד את כל העולם. **שבת שלום!**

"הוא ה'ה אומר, אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום." המשנה השלישית של פרק רביעי במסכת אבות, מדריכה אותנו שלא לזלזל. בשום דבר. כל אדם שחי, כל דבר שקיים ראוי לכבוד. בן עזאי לא רק מלמד אותנו כיצד להתנהג, אלא אף מסביר לנו מה עומד מאחורי הוראה זו. "שאיין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום."

לכאורה העניין די פשוט. ברטנורא מפרש שהזלזול לא משתלם לטווח הארוך. יכול להיות אדם שכרגע, אם להיות קצת בוטים, פשוט מיותר בעולם בעינינו. אולי הוא מקלקל את העולם, אולי הוא טפיל על החברה, אולי הוא סתם לא נחוץ. בהנחה שבזמן שקראתם את הקריטריונים הנ"ל כבר עלו לכם כמה אנשים שעונים לקטגוריות הללו, אי אפשר להתכחש לכך שיש לנו הסתכלות כזו על העולם.

הסכנה היא שנקודת מבט כזו על אנשים מסוימים, עלולה להוביל לרחשי בזז ולעג כלפי אותם אנשים. כאשר הם יקבלו את חמש דקות התהילה שלהם (חז"ל יותר מפרגנים, הם נותנים שעה...), הם יזכרו את כל מי שזלזל בהם בזמנו וכך אנחנו עלולים למצוא את עצמנו על הכוונת של אנשים חזקים ומשפיעים.

אותו הדבר נכון גם לכלל הבריאה. בעונה הזאת, מי מאתנו לא מקלל את היום בו נבראו היתושים? (כנראה יום שישי...). קולם הערב לא נותן לנו לישון, והעקיצות שלהם גורמות לנו לרצות לשייף את העור. מ-י-ו-ת-ר-י-ם! אלא מה, לעולם אין לדעת. לא שהיתושים יהפכו להיות גזע דומיננטי, (לפחות אני מקווה שלא...). אלא שלעתים האדם יבוא לידי סיטואציה בה יבוא לו לעזר אויבו הגדול. אם אדם מזלזל בבריאה, הוא עלול לפספס ולא להבחין כיצד היא יכולה להועיל לו.

אך בעוד שאנו קוראים את הפרשנות הפשטנית הזו, שוב מציק לנו משהו בלב. יש פה ניחוח אינטרסנטי משהו. 'אל תזלזל כי בסוף זה יחזור אליך'. למה לא להגיד אמירה מוסרית יותר 'אל תזלזל פשוט כי זה לא יפה לזלזל'? שאלה זו מביאה אותנו אל אמירה עמוקה יותר. קהתי מסביר כי

יכול להיות אדם שכרגע, פשוט מיותר בעולם בעינינו.

אולי הוא מקלקל את העולם, אולי הוא טפיל על החברה, אולי הוא סתם לא נחוץ.

בהנחה שבזמן שקראתם את הקריטריונים הנ"ל כבר עלו לכם כמה אנשים שעונים לקטגוריות הללו, אי אפשר להתכחש לכך שיש לנו הסתכלות כזו על העולם...

שיעורים פרטיים
הד"ר (הנחה) סלף

מתמטיקה - אנגלית לכל הגילאים

- העברת שיעורים ע"י מורים מקצועיים
- עזרה בשיעורי בית
- הכנה מקיפה למבחנים
- מרתונים לבחינות בגרות
- יחס אישי והתקדמות מובטחת

לחורים (חיים)

אם אתם זקוקים לזמן נוסף
התקשרו אלי עכשיו:
054-2100442
אפשרות הפעה לזמן התאמה

הלכות יחוד / הקדמה

א. אמנם שורש איסור יחוד הוא מחשש שיבוא לידי עבירה, אך לאחר שנאסר היחוד הרי הוא איסור השוה בכל אדם, ולכן נוהג האיסור אף בצדיק גדול או בזקן מופלג וכדומה, ככל האיסורים, מלבד אופני ההיתר שמבוארים בהלכה.

ב. כיון שכך, אין כל חשש פגיעה או אי נעימות מההקפדה על איסורים אלו אף בין קרובי משפחה או ביחסי עובד/ת מעביד/ה, כיון שכאמור האיסור אינו מחשש עבירה במקרה מסוים זה, אלא איסור כללי על כל אדם, בכל מקום ובכל זמן.

החכם אומר
הריני לומד
שתי הלכות
היום ושתיים
למחר עד
שאני לומד
את כל
התורה
כולה
(ויקרא רבה)

רבי שמעון בר יוחאי היה חכם גדול, שחי בתקופת השלטון הרומי בירושלים, לפני כ-2,000 שנה. הוא היה אחד מחמשת תלמידיו של רבי עקיבא, אשר – למרות הרדיפה הקשה – הצליחו לקבל תורה מרבותיהם ולמסרה הלכה לתלמידיהם ובכך לקיים את רצף העברת התורה מדור לדור ולמנוע את שכחתה.

היה זה יום שישי אחר הצהריים והנה הבחינו בזקן, שרץ עם שני ענפים של הדס. "לאן אתה הולך עם הבשמים האלה?" שאלו אותו. "זה לכבוד שבת" אמר האיש. "אז למה לך שני ענפים?" הם המשיכו לשאול. "האחד כנגד 'שמורי' והשני כנגד 'זכורי' " הוא אמר.

בחגיגות ל"ג בעומר, מדליקים יהודים בכל רחבי הארץ מדורות, שבאות לסמל את האש האדירה, שהקיפה את רבי שמעון בר יוחאי. (בין שהם יודעים שכך הם עושים ובין שזה רק זוהר פנימי בנשמותיהם שאינם מודעים לו...) נוכל לראות את הילדים עוסקים שבועות ארוכים, באיסוף קרשים וחומרי בעירה ומגלים את כישרונותיהם הארכיטקטוניים ביצירת מבנים מרשימים – העתידים לעלות באש. זוגות נישאים, אירועים רבים נקבעים ליום זה והשמחה חוגגת ברחובות.

ואמרתם כה לחי- רבי שמעון בר יוחאי

מי הוא היה? זה הזמן להיזכר... עדיף מאוחר מאשר לעולם לא...

כששמע זאת רבי שמעון הוא פנה אל בנו ואמר בהתפעלות: "ראה כמה חביבות מצוות על ישראל!" – השבת הוא יום בעולם הגשמי, אשר מגשר בינו לבין העולם הרוחני. בשבת, אפילו השאיפות הגשמיות ביותר, כמו ארוחה טעימה או שנת צהריים, נושאות בחובן רמה מיוחדת של קדושה.

רבי שמעון מגלה את 'הזוהר' הקדוש

רבי שמעון הפך להיות אחד ממרביצי התורה האדירים בדורו. כשהגיע ליומו האחרון על פני האדמה, הוא כינס סביבו את תלמידיו וביקש מהם להקשיב היטב לדבריו. הזוהר (ג', רצ"א, ב') מתאר את האירוע: רבי שמעון היה כל אותו היום במצב נבואי, כשהוא חושף את הסודות המיסטיים העמוקים של התורה. הוא אמר לתלמידיו: "והרי דברים קדושים, שלא גיליתם עד עתה, ברצוני לגלותם... שלא יאמרו כי בחסרון הסתלקתי מן העולם..." עד עכשיו החזקתי את כל הסודות קרוב לליבי – אבל כעת, לפני שאני עוזב את העולם, אני רוצה לגלות אותם לכולם.

רבי אבא תלמידו, שקיבל עליו את משימת שכתוב דבריו של רבי שמעון, סיפר: "ולא הרימותי ראשי, שהאור היה כל כך גדול שלא יכולתי להסתכל... כל אותו היום לא פסקה האש מן הבית ולא היה מי שהתקרב אליו, שלא יכלו לגשת אליו, שהאור והאש היו סביבו..." ובסופו של היום, לאחר שנסתלקה האש, ראה רבי אבא את רבי שמעון, שנפטר מהעולם. "כשהוא שוכב על ימינו, מעוטף (בטלית) ופניו שוחקות."

מדוע רחץ רבי שמעון באש ואור? משום שהתורה והשווה לאש. אש היא דבר פיסי שהופך חומר לאנרגיה. כך גם התורה מלמדת אותנו, כיצד להפוך את העולם החומרי לאנרגיה רוחנית ובעצם, גם יצירתו הקבלית של רבי שמעון, "הזוהר" – נקראת על שם קרינתו של האור.

חגיגות ל"ג בעומר כיום

התלמוד (מסכת שבת, דף ל"ג עמוד ב') מתאר מאורע חשוב בחייו של רבי שמעון בר יוחאי: הרומאים הוציאו צו, שאסר על לימוד התורה. רבי שמעון שכאב זאת מאוד, התבטא נגדם בפני קבוצת חכמים. שמע זאת אדם אחד, שהעביר את הדברים לשלטון הרומי. הרומאים החליטו לדון את רבי שמעון למיתה והוא נאלץ לברוח ולהסתתר מעיניהם. רבי שמעון ובנו אלעזר ברחו למערה בצפון הארץ. בבריחתם לא נטלו עמם דבר ורק בזכות שני ניסים הצליחו להתקיים במשך שנות שהותם באותה מערה: מעיין מים חיים, שפרץ ועלה בפתח המערה ולצדו עץ חרובים מניב פירות.

רבי שמעון ובנו נשארו במערה במשך 12 שנים, כשהם מנותקים לחלוטין מהוויות העולם – להוציא לימוד התורה. והנה הגיע היום הגדול אליהו הנביא הגיע אל המערה ובישר להם על מותו של קיסר רומי. על פי חוקי אותה תקופה, יחד עם מותו של הקיסר והתמנותו של הקיסר הבא, התקבלה "חנינה כללית" וממילא הגזירה נגד רבי שמעון בטלה.

רבי שמעון בר יוחאי ואלעזר בנו יצאו מן המערה. הם ראו כמה איכרים עובדים בשדה. לאחר שנות ההדככות במערה לא יכול היה רבי שמעון לסבול מראה של יהודים, המבזבזים את זמנם בדברים גשמיים, במקום לעסוק בלימוד התורה. "מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה!" קרא רבי שמעון בכאב. ומייד, מעוצם קדושתו הרוחנית, נשרפו וחלפו מן העולם כל אותם איכרים שעליהם הביט. באותו זמן יצאה בת קול מהשמים וקראה: "להחריב עולמי יצאתם?! חזרו למערתכם!"

השניים חזרו אל המערה וישבו בה שנים-עשר חודשים נוספים, על מנת ללמוד טוב יותר כיצד לשלוט בכוחותיהם הרוחניים וכיצד מתחברים חיי הקודש והחול. לאחר שנה, נשמעה בת קול שנייה שאמרה: "צאו ממערתכם".

שוב יצאו רבי שמעון ובנו אל העולם הפתוח ושוב ראו אנשים עוסקים בחיי העולם הזה.

אבות וילדים

של "Ne ref"
 עדיין פה!
 רק היום שונה...

כל יום חמישי
 בין 18:00 ל 19:00
 בבית-הכנסת
 'אוהל משה'

פרסים
 הפתעות
 וכרטיסי מחמד

ליקודת שיעורים ולחידות ניתן ליעור
 קשר הלב (תי רגל) 050-3711378

תבליני א.א
 ת ב ל י נ י ם מ ק ו ר י ם

תבלינים • פיצוחים • קטניות • פירות יבשים

ניתן להזמין מראש: ג' חנון ביתי, קובנה, סביה,
 סלוק, לחוח, חילבה מוכנה, סחוג ביתי

שד' דואני 28/20 מ. מסחרי לב יבנה טלפקס 08-9322808

